ಅಮರ ಬಾಪು ಚಿಂತನ

ಗಾಂಧಿ ದನಿ ದರ್ಪಣ

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲ ದ್ವೈಮಾಸಿಕ

AMARA BAAPU CHINTANA

Mirror of Gandhi

Kannada & English Bi-Monthly

ಸಂಪುಟ : 14 । ಸಂಚಿಕೆ : 03 । ಬೆಲೆ : ರೂ. 20/– । ಪುಟ : 32 । ಮೇ–ಜೂನ್ 2026

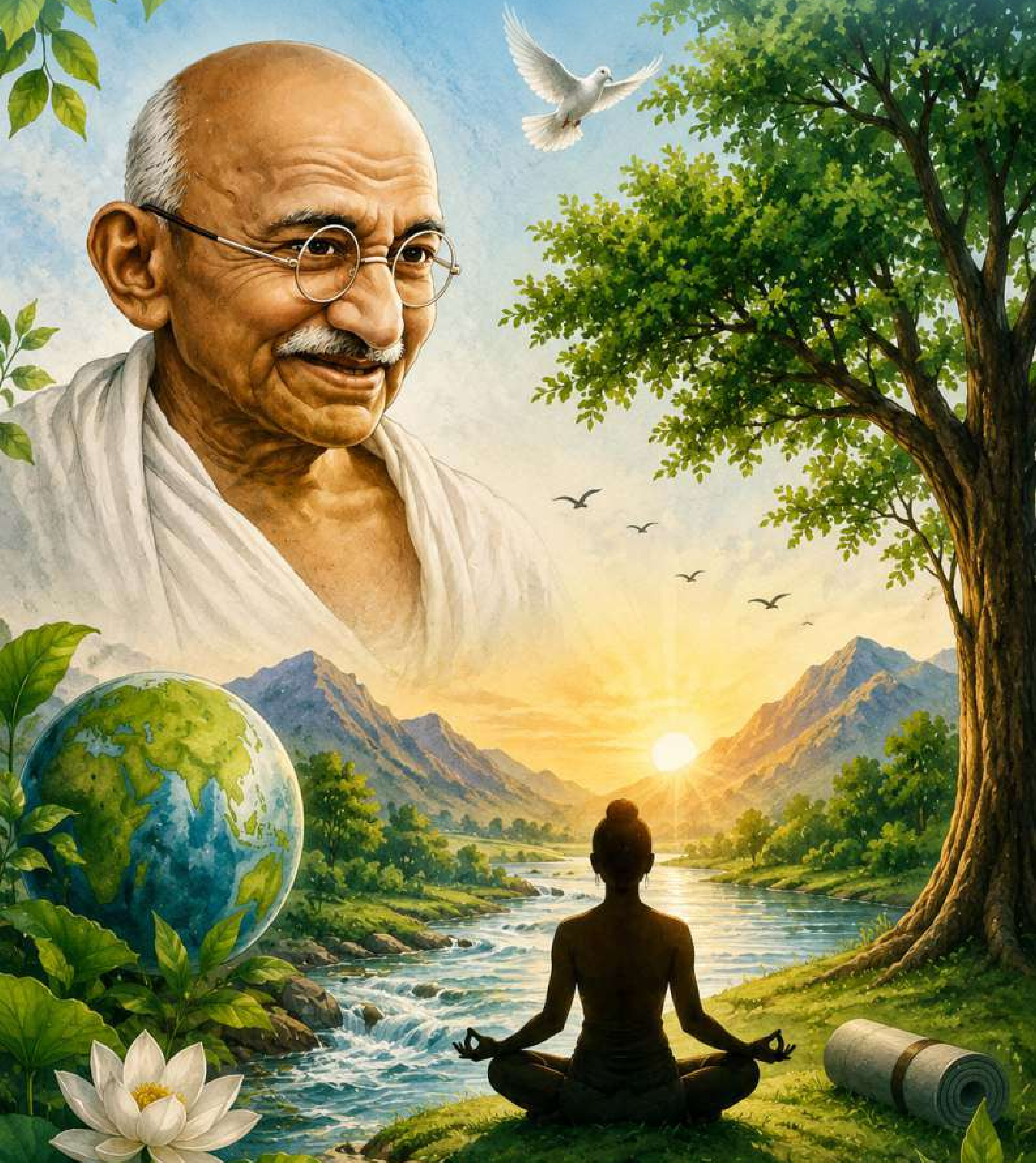

ನಂದಿ ಕಿಡ್ಸ್ ಕಾರ್ಟೂನ್

NANDI KIDS CARTOON

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳ ಲೋಕ

Children Kannada and English stories

ನಂದಿ ಕಿಡ್ಸ್ ಕಾರ್ಟೂನ್
(ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್)

ನಮ್ಮ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಚಾನೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳು, ನೀತಿಕಥೆಗಳು, ಪ್ರೇರಣಾದಾಯಕ ಕಥೆಗಳು, ಪಂಚತಂತ್ರ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯ ಕಥೆಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಧಾರಿತ ಕಾರ್ಟೂನ್

ಎಐ ಅನಿಮೇಷನ್ ವಿಡಿಯೋಗಳ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನರಂಜನೆಯನ್ನು ನೀಡುವ

ಸಣ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನ ನಮ್ಮದು.

Scan QR Code

NANDI KIDS CARTOON
ಚಾನೆಲ್‌ಗೆ **Subscribe** ಮಾಡಿ

No.88, Jeerige Building, 11th Cross, Sampige Road, Malleshwaram, Bangalore-560003, Mob: 94480 42653
nandikidscartoon@gmail.com /nandikidscartoon /nandikidscartoon

ಅಮರ ಬಾಪು ಚಿಂತನ

ಸಂಪುಟ: 14 ಸಂಚಿಕೆ: 3 ಮೇ–ಜೂನ್ 2026

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಸರಳ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಬದುಕಿನ ಪ್ರತೀಕ

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಕುರಿತ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆ, ಅರಣ್ಯ ನಾಶ, ನೀರಿನ ಕೊರತೆ, ಮಾಲಿನ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಜೀವನದರ್ಶನವು ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿದೆ.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಿಷಯವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸದಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಜೀವನವೇ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಬದುಕಿನ ಮಾದರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸರಳ ಜೀವನ, ಮಿತವಾದ ಉಪಭೋಗ, ಮರುಬಳಕೆ, ಸ್ವದೇಶಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಎಂಬ ಅವರ ತತ್ವಗಳು ಇಂದಿನ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ. "ಭೂಮಿಯು ಎಲ್ಲರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬಲ್ಲದು; ಆದರೆ ಒಬ್ಬರ ಲೋಭವನ್ನು ಪೂರೈಸಲಾರದು" ಎಂಬ ಅವರ ಮಾತು ಪರಿಸರ ಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಬಳಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನ ಮೇಲಿದೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಮೂಲಕ ನೀಡಿದ್ದರು.

ಯೋಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಯೋಗವನ್ನು ಕೇವಲ ದೈಹಿಕ ವ್ಯಾಯಾಮ ಅಥವಾ ಆಸನಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸದೆ, ಮನಸ್ಸು, ದೇಹ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ಸಮನ್ವಯ ಸಾಧಿಸುವ ಜೀವನಶೈಲಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು. ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಆತ್ಮಸಂಯಮ, ನಿಯಮಿತ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿನ ಜೀವನವೇ ಅವರ ಯೋಗದ ಮೂಲತತ್ವಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಮಾನಸಿಕ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಬಲವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿ ಯೋಗವನ್ನು ಅವರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಇಂದು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಜೀವನ ಎರಡೂ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಮುಖ ಸವಾಲುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸರಳತೆ, ಮಿತವ್ಯಯ, ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಯೋಗಮಯ ಜೀವನದ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಾಲದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮಸಂಯಮ ಸಾಧಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸುಸ್ಥಿರ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಮತೋಲನಯುತ ವಿಶ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇದೇ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಚಿಂತನೆಯ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯಾಗಿದೆ.

ಪರಿಸರದ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಜೀವನ ನಿರ್ಮಾಣವು ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆರೋಗ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಮತೋಲನವನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಬಹುದು. ಇದೇ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಚಿಂತನೆಗಳ ಶಾಶ್ವತ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಜೀರಿಗೆ ಲೋಕೇಶ್

ಸಂಪಾದಕರು
ಜೀರಿಗೆ ಲೋಕೇಶ್

ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ
ಡಾ॥ ವೂಡೇ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣ
ಪ್ರೊ॥ ಮಲ್ಲೇಪುರಂ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶ
ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣ

ಸಂಪಾದಕೀಯ ನೆರವು
ಎನ್. ಗಾಯತ್ರಿದೇವಿ

ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು
ಪ್ರಣವ
ಸುಮ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಜಾಹಿರಾತು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು
ಪಿ.ಎಸ್. ಗುರುರಾಜ್

ಅಂಚೆ ನಿರ್ವಹಣೆ
ಕೆ.ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ

ಕಾನೂನು ಸಲಹೆಗಾರರು
ವಿಜಯ್ ನಾರಾಯಣ್

ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಶೋಧಕರು
ರಾಜಶೇಖರ ಐತಾಳ್

ಪ್ರತಿನಿಧಿ
ಚೆನ್ನು ಎಸ್. ಮಠದ್(ದೆಹಲಿ)

AMARA BAAPU CHINTANA
Regd.office : Gandhi Bhavana, Kumara Park East, Bangalore-560 001
Mobile: 94480 42653, 90356 18076
E-mail: editor.abc2020@gmail.com, visit us at: www.amarabaapuchintana.org, facebook.com/amarabaapuchintana

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ...

05 ಶಾಂತಿದೂತ
– ಗಣಪತಿ ಗೋ. ಚಲವಾದಿ

06 ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪರಿಸರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ
– ಡಾ. ಗುರುರಾಜ ಪೋಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ

08 ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆ
– ಮತ್ತೂರು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

09 ಬೋಯರ್ ಯುದ್ಧ
– ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

11 ಪತ್ರಕರ್ತನಾಗಿ ಗಾಂಧೀಜಿ
– ಬಿ.ಎಂ. ಹನೀಫ್

12 ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ನೇತಾರ
– ಕೆ.ವಿ. ಪದ್ಮಾವತಿ

19 ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಯೋಗ
ಜೀರಿಗೆ ಲೋಕೇಶ್

20 ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಯುವಜನತೆ
– ಸುಮ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

22 ಮಾನವ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮರ ಮಹಾ ಸಮರ
ಪಿ.ಎಸ್.ಜಿ

24 ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಿ ಗಮನ ಸೆಳೆದ ಬಾಲಕ
– ವೇಮಗಲ್ ಸೋಮಶೇಖರ್

25 The Mystery of Gandhi's Photograph

27 This is the Quality of a Person, Not of Khadi

28 A Test of Humanity and Compassion

30 The Ungulpable Morsel

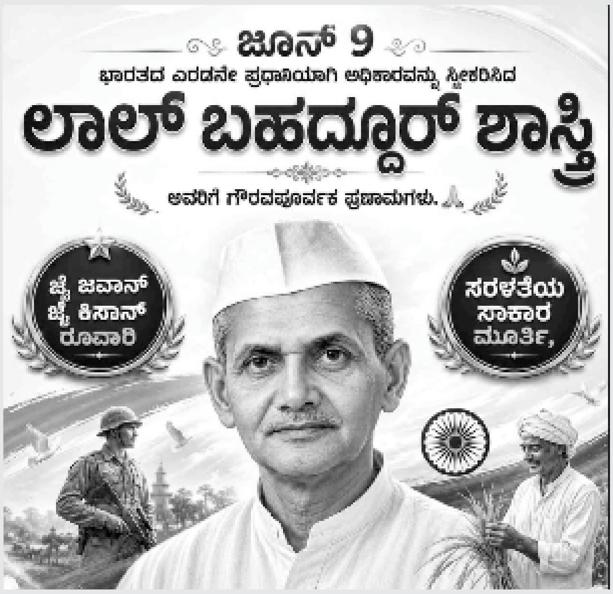

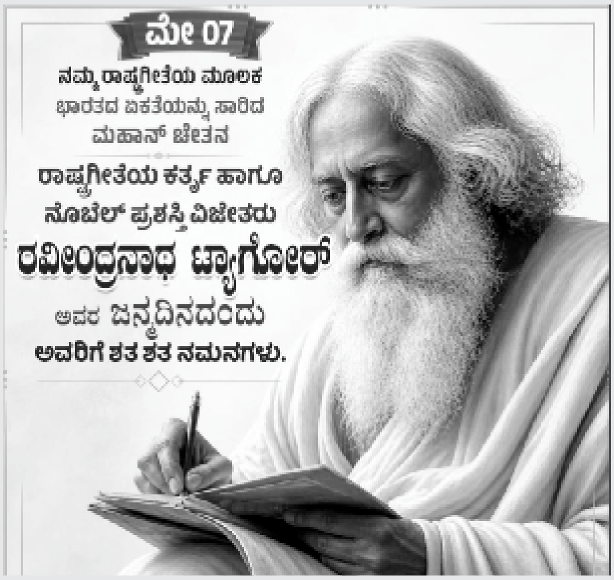

ಲೇಖನಗಳು ಆಯಾ ಲೇಖಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು

ಆಸಕ್ತ ಲೇಖಕರು ಗಾಂಧಿ ವಿಚಾರಧಾರೆಯ ಚಿಂತನಪ್ರದ ಲೇಖನ, ಕವನ, ಹಾಗೂ ಗಾಂಧಿಪ್ರಣೀತ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತ ರಚನಾತ್ಮಕ ಸೇವಾ ಕೈಂಕರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪರಿಚಯಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ. ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು. ಲೇಖನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಅಥವಾ editor.abc2020@gmail.com ಕಳುಹಿಸಿ

ಶಾಂತಿದೂತ

- ಗಣಪತಿ ಗೋ. ಚಲವಾದಿ

ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಹಾತ್ಮನೆಂಬ ಬಿರುದು
ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಗೌರವ
ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟ ತನ್ನುಸಿರು
ಕರಮಚಂದ ಗಾಂಧಿ ಇವರ ಮೂಲ ಹೆಸರು

ಬಾಲತನದಿ ಇವನು ಹಣವ ಕದ್ದು ಒಯ್ಯುವನು
ತುಂಟಾಟದಿ ಮನೆ ಮಂದಿಯ ಬೆರಗು ಮಾಡಿದವ
ಸತ್ಯ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ನಾಟಕ ನೋಡಿ ಬದಲಾದವನು
ತನ್ನ ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನಿಜ ಮಹಾತ್ಮ

ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಾ
ಹಗಲಿರುಳು ದೇಶ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವ ಕಾಣುತ್ತಾ
ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮುಕ್ತ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ ಹುಡುಕುತ್ತಾ
ದೇಶದ ಮಹಾನ್ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಹೆಸರಾದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ

ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ರಕ್ತ ಕ್ರಾಂತಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ
ಅಹಿಂಸೆ ಮೂಲಕ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು
ಹಂಬಲಿಸಿ
ಉಗ್ರಗಾಮಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ
ಸ್ವಾತಂತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಾಂತಿ ಪಸರಿಸಿದ
ದಿವ್ಯಾತ್ಮ

ಅಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿ
ಹಗಲಿರುಳು ಬ್ರಿಟಿಷರ ನಿದ್ದೆಗೆಡಿಸಿ
ಉಪವಾಸ ವನವಾಸ ಅನುಭವಿಸಿ
ಭಾರತ ದೇಶಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡಿಸಿದ ಶಾಂತಿದೂತ

(ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಗಾಂಧಿ)

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ

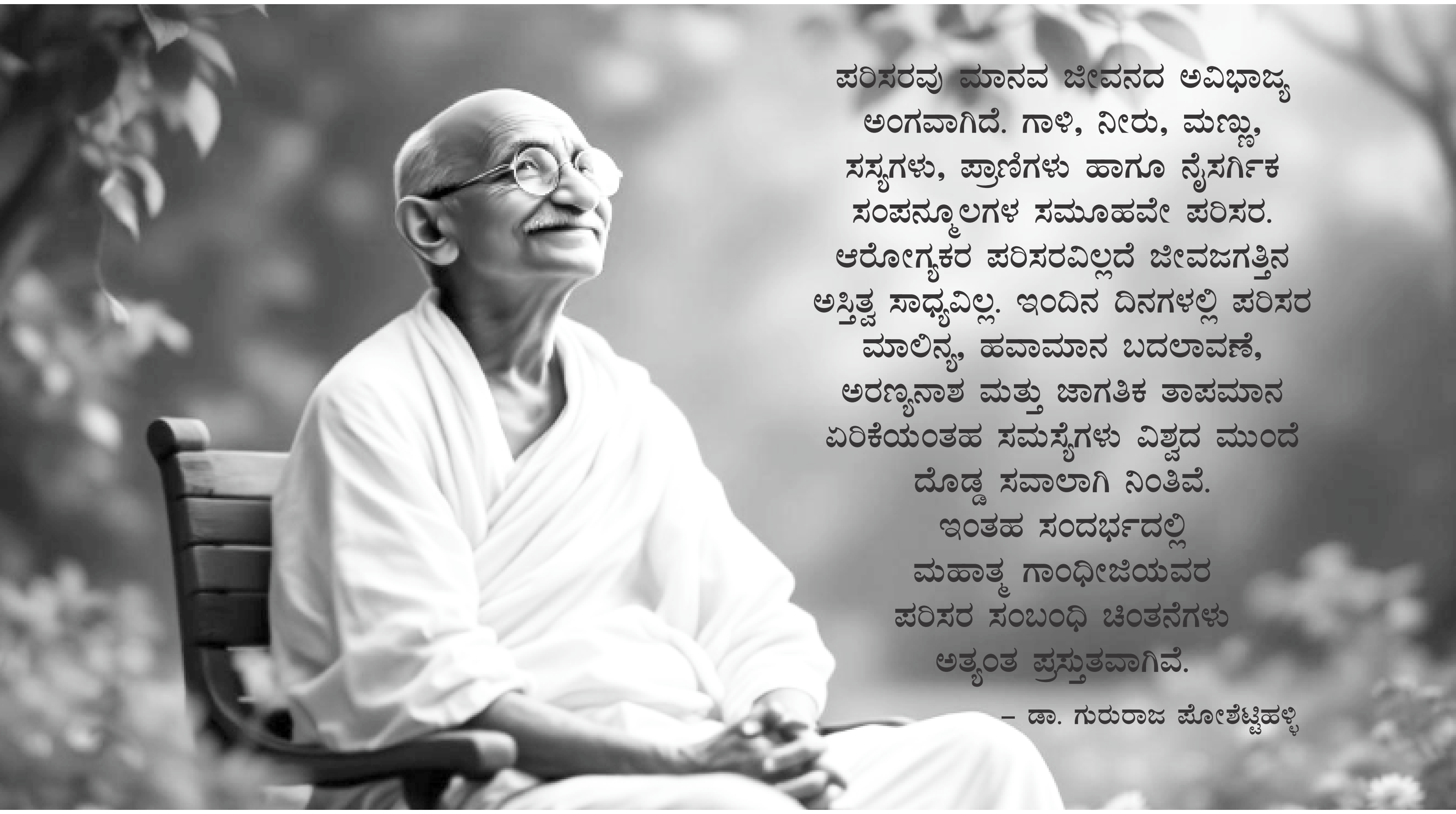

ಪರಿಸರವು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಮಣ್ಣು, ಸಸ್ಯಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹಾಗೂ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸಮೂಹವೇ ಪರಿಸರ. ಆರೋಗ್ಯಕರ ಪರಿಸರವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವಜಗತ್ತಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆ, ಅರಣ್ಯನಾಶ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನ ಏರಿಕೆಯಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ವಿಶ್ವದ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪರಿಸರ ಸಂಬಂಧಿ ಚಿಂತನೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ.

- ಡಾ. ಗುರುರಾಜ ಪೋಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ಜೀವನಶೈಲಿ, ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಅವರು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ದೇವರ ಕೊಡುಗೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾನವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಾಲೀಕನಲ್ಲ, ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾತು: "ಭೂಮಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬಲ್ಲದು, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ದುರಾಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲಾರದು." ಈ ಮಾತು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಮಿತವಾಗಿ ಬಳಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಭವಿಷ್ಯದ ಪೀಳಿಗೆಗಳಿಗೂ ಅವು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ.

ಸರಳ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸರಳ ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಅನಗತ್ಯ ಖರ್ಚು, ಅತಿಯಾದ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ವೈಭವಯುತ ಜೀವನವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸರಳ ಜೀವನವು ಪರಿಸರದ ಮೇಲಿನ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಉಪಭೋಗತಾವಾದಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜನರು ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ದುರುಪಯೋಗ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸರಳ ಜೀವನದ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಸಮತೋಲನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಗುವ ಹಾನಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವದೇಶಿ ಚಳುವಳಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸ್ವದೇಶಿ ಚಳುವಳಿಯು ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ ಅಥವಾ ಆರ್ಥಿಕ ಚಳುವಳಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಪರಿಸರ

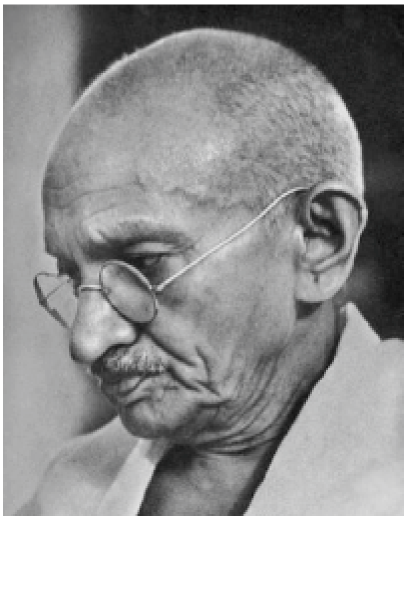

ಪರಿಸರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ

ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯುವಜನರು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಳಸಿದರೆ ಹಸಿರು ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದು.

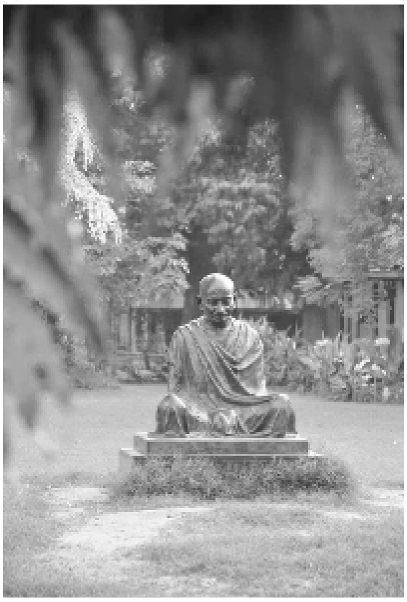

ಸ್ನೇಹಿ ಚಿಂತನೆಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದಿಸಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ ದೂರದ ಸಾರಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಇಂಧನ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಮಾಲಿನ್ಯವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ನೀಡಿದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸಮರ್ಪಕ ಬಳಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಇದು ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ ಆಗಿದೆ.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸ್ವಚ್ಛತೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. "ಸ್ವಚ್ಛತೆ ದೇವರ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸಮಾನ" ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳು, ಗ್ರಾಮಗಳು ಮತ್ತು ನಗರಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿಡುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಅವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪರಿಸರ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿದ್ದರೆ ರೋಗಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ "ಸ್ವಚ್ಛ ಭಾರತ ಅಭಿಯಾನ"ದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಗ್ರಾಮಗಳು ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಬದುಕುವ ಮಾದರಿಯಾಗಿವೆ. ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸಮರ್ಪಕ ಬಳಕೆ, ನೀರಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಮರಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಅತಿಯಾದ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದರು.

ಇಂದು ವಿಶ್ವವು ಅನೇಕ ಪರಿಸರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ:

ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನ ಏರಿಕೆ, ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆ, ಅರಣ್ಯನಾಶ, ವಾಯು ಮಾಲಿನ್ಯ, ಜಲ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತ್ಯಾಜ್ಯ, ಜೀವವೈವಿಧ್ಯದ ನಾಶ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ ಮಾನವನ ಅತಿಯಾದ ಉಪಭೋಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮಿತವ್ಯಯ, ಆತ್ಮಸಂಯಮ ಮತ್ತು ಸರಳ ಜೀವನದ ತತ್ವಗಳು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬಲ್ಲವು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಗಳು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಸರಳ ಜೀವನ, ಸ್ವದೇಶಿ ತತ್ವ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಆತ್ಮಸಂಯಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲಿನ ಗೌರವವು ಅವರ ಪರಿಸರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ.

ಇಂದಿನ ಪರಿಸರ ಸಂಕಷ್ಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಆದರ್ಶಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ. ನಾವು ಅವರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪರಿಸರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ಸುಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದು. ◆

ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆ

– ಮತ್ತೂರು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

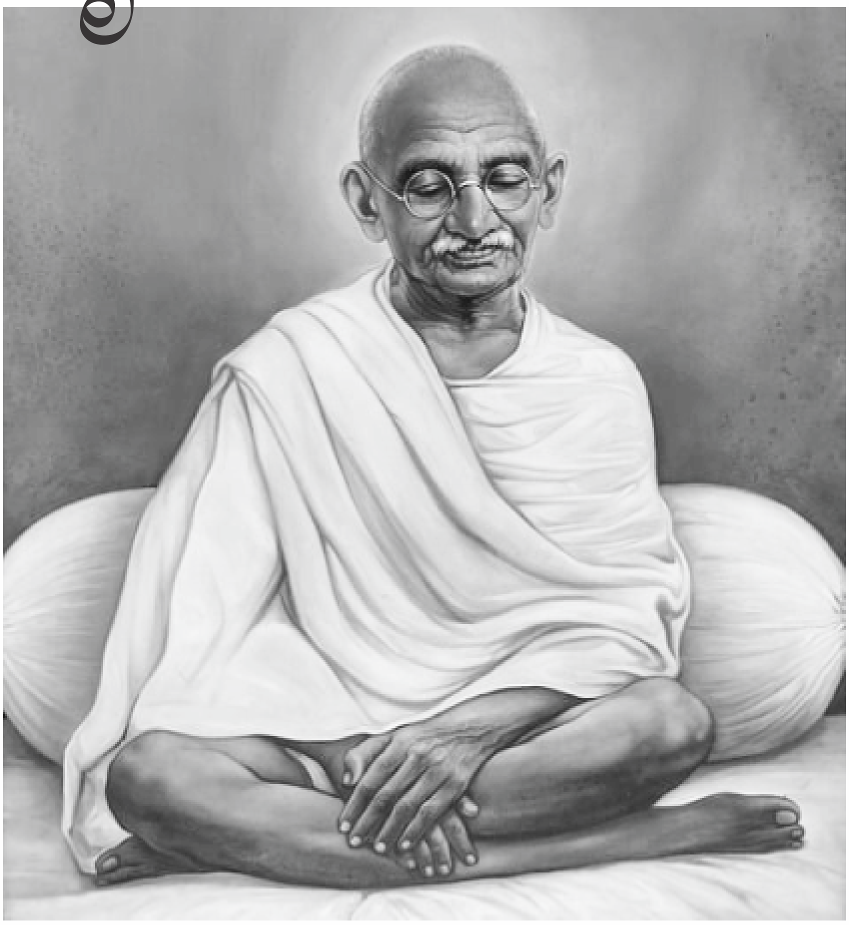

ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಂಧೀಜಿಯ ದಿನಚರಿ ಹೇಗಿದ್ದಿತು? ಸಂಸಾರದ ಜತೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರ ಕುಟುಂಬ, ಜತೆಗೆ ಪೋಲಕ ದಂಪತಿಗಳು, ವೆಸ್ಟ್ ದಂಪತಿಗಳು, ಬರು-ಹೋಗುವ ಕಕ್ಷಿದಾರರು, ಇತರ ಪರಿಚಯವಿರುವ ಬ್ರಿಟಿಷರು, ಭಾರತೀಯರು..... ಗಾಂಧೀಜಿ ಪರಿವಾರ ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ನೆಲೆಗಟ್ಟಿದ್ದ ಜೇನುಗೂಡಾಗಿದ್ದಿತು.

ಬೆಳಗಾಗಿ ನಾಲ್ಕಕ್ಕೆ ಏಳುವುದು. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಾ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಒಗೆದು ಹಾಕುವುದು, ಒಗೆದು ಒಣಗಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಗಂಜಿ ಮಾಡಿ ಇಸ್ತ್ರಿ ಹಾಕುವುದು. ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೊರಡಲು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟು ಉಪಹಾರ ಮುಗಿಸಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ಕಛೇರಿಗೆ ನಡೆದೇ ಹೋಗುವುದು. ಸುಮಾರು ಮೂರು ಮೈಲುಗಳ ದೂರವಿದ್ದ ಕಛೇರಿಗೆ ಸೈಕಲು ರಿಕ್ಷಾದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಅನುಕೂಲತೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಒಬ್ಬನಿಂದ ರಿಕ್ಷಾ ಎಳೆಸುವ ಅಮಾನವೀಯತೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಸಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ನಡಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸದಾಯಕ ಆಗಿತ್ತು.' ಬಿಸಿಲು, ಗಾಳಿ, ಮಳೆ ಯಾವುದೂ ತಂದೆ-ಮಕ್ಕಳ ಗುಜರಾತಿ ಮಾತು – ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬೆಳಗಿನ ಏಳೂವರೆಗೆ ಹೊರಟರೆ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಕಛೇರಿ ತಲುಪುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ! ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಊಟ. ಸಂಜೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕೆಲಸವಿದ್ದರೆ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಖರೀದಿಸುವುದು, ನಂತರ ಮನೆಗೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದು. ಸಂಜೆ ಐದಕ್ಕೆ ಕಛೇರಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಏಳುಗಂಟೆಗೆ ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ರಾತ್ರಿಯ ಊಟ ಬೇಗನೆ, ಎಂಟರ ಒಳಗೇ! ಊಟದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರಹದ ತರಕಾರಿಗಳು. ಹಸಿಯದು, ಬೇಯಿಸಿದ್ದು ಎರಡೂ ಸೇರಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮಾಡಿದ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಬ್ರೆಡ್ಡು, ಕೈಯಿಂದ ಬೀಸಿದ ಹಿಟ್ಟಿನ ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ರುಚಿ ಸೊಗಸಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು! ಜತೆಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ, ಮೊಸರಿನ ಸಲಾಡ್. ಹಣ್ಣುಗಳು, ಹವಾಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಂದು ಶರಬತ್ತು. ರಾತ್ರಿಯ ಊಟದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀ, ಪೋಲಕ್, ವೆಸ್ಟ್, ಕುಟುಂಬಗಳು ಕೂಡಾ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದು ಬಹಳ ಮೋಜಿನದಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವಸರ ಗಡಿಬಿಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಾತುಕತೆ, ಕಛೇರಿ ಸಂಗತಿಗಳು, ಹಾಗೇ ಚಟಾಕಿಗಳು, ನಗು.... ನಗು...! ಊಟದ ನಂತರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಮೊದಲು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪಠಣ. ಅದನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿಯೇ ಮಾಡುವುದಿತ್ತು.

ಎಡ್ವಿನ್ ಆರ್ನಾಲ್ಡ್‌ರ "ದಿವ್ಯಗೀತೆ" ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಆಯ್ದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನಂತರ ಪೋಲಕರು ಓದಿ ಹೇಳುವುದು, ಕೇವಲ ಓದುವುದಲ್ಲ, ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಪೋಲಕರು. ಅದರಲ್ಲಿನ ಕ್ಲಿಷ್ಟದ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ವಿವರಣೆ. ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಕೊಡುವುದೂ ಇದ್ದಿತು. ಅತಿಥಿಗಳು ಇದ್ದಾಗ ಅವರವರ ಧರ್ಮಗಳ ಸಾರದ ಚರ್ಚೆ, ತತ್ವಗಳ ಹೋಲಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ. ಅವರವರ ಅನುಭವಗಳ ವಿವರಣೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವುದಿತ್ತು. ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಯಾರೂ ಸಂಕೋಚಪಡುವ ಹಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಷಯಗಳ ಹೇಳಿ-ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ, ತಿಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅದಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳು ಪರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತುಗಂಟೆಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ದಿನದ ಆಯಾಸವೆಲ್ಲ ಕಳೆದು ಮರುದಿನ ಹುರುಪಿನಿಂದ ತಾಜಾವಾಗಿ ಎದ್ದು ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ತೊಡಗಲು ಎಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧ ಆಗುವುದಿತ್ತು.

ಬೋಯರ್ ಯುದ್ಧ

– ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

ಬೋಯರ್ ಯುದ್ಧದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ 1897–1899 ಸಂವತ್ಸರಗಳ ನಡುವಣ ಅನೇಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ನನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಎಲ್ಲ ಬೋಯರ್‌ರ ಕಡೆಗೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಗ ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಇದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಮಾನಸಿಕ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕುತೂಹಲವಿರುವವರು ಆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳುವೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದ ರಾಜನಿಷ್ಠೆ, ನಾನು ಅವರ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಈ ಯುದ್ಧ ದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಜೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆ. ಭಾರತ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂಲಕವೇ ಸಮಸ್ತ ಉನ್ನತಿಯನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗೆ ಆಗ ದೃಢವಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಿತ್ರರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಗಾಯಗೊಂಡ ಸಿಪಾಯಿಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಶುಶೂಷಾದಳವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಬಹಳ ಶ್ರಮದಿಂದ ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಅಂಗೀಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

"ಭಾರತೀಯರು ಹೇಡಿಗಳು, ಅಪಾಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರರು, ಸ್ವಾರ್ಥದ ಹೊರತು ಇನ್ನಾವುದನ್ನೂ ಅವರು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಆಂಗ್ಲೀಯ ಮಿತ್ರರು ನನ್ನ ಯೋಜನೆಗೆ ತಣ್ಣೀರೆರಚಿದರು. ಆದರೆ ಡಾ. ಬೂತ್‌ರವರು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ನಮಗೆ ಗಾಯಗೊಂಡ ಸಿಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಯಾರಿ ಕೊಟ್ಟರು. "ಅವರು ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಅರ್ಹರು" ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವು ವೈದ್ಯರುಗಳಿಂದ ಯೋಗ್ಯತಾ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಮಿ. ಲಾಟನ್ ಮತ್ತು ದಿವಂಗತ ಎಸ್ಕೋಂಬರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆವು. ಸರಕಾರ, ನಮ್ಮ ಅರ್ಜಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸೇವೆ ಆಗ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿತು.

ಅವರು ಹೀಗೆ ಬೇಡವೆಂದುದರಿಂದ ನಾನು ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡಲಿಲ್ಲ. ಡಾ.ಬೂತ್‌ರವರ ಪರಿಚಯದಿಂದ ನೆಟಾಲ್ ಬಿಷಪ್‌ರನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ದಳದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ಕ್ರೈ ಸ್ತರು ಇದ್ದರು. ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ

ಬಿಷಪ್‌ರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. "ಸರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಅವರು ನನಗೆ ವಾಗ್ದಾನವಿತ್ತರು.

ಕಾಲವೂ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು. ಬೋಯರ್‌ಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಧೈರ್ಯ, ದೃಢತೆ ಮತ್ತು ವೀರತನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ, ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

ನಮ್ಮ ದಳದಲ್ಲಿ 1100 ಜನರಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು 40 ಮಂದಿ ನಾಯಕರಿದ್ದರು. ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ಪೈಕಿ ಸುಮಾರು 300 ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತೀಯರು ಉಳಿದವರು ಕರಾರು ಕೂಲಿಗಳು. ಡಾ.ಬೂತ್ ನಮ್ಮ ಜತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ದಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯರಂಗ, ಗುಂಡಿನ ಏಟಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಆಚೆಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ನಮಗೆ ರೆಡ್‌ಕ್ರಾಸ್‌ನ ರಕ್ಷಣೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ಬೀಳುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದರು. ಗುಂಡು ಬೀಳುವೆಡೆ ಬೇಡ ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ಪಿಯನ್‌ಕೋಪ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಜನರಲ್ ಬುಲ್ಲರ್‌ರವರು ನಾವು ಅಪಾಯ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬದ್ಧರಲ್ಲವಾದರೂ ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರು. ನಾವು ಹಿಂದೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಪಿಯನ್‌ಕೋಪ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾವು ಗುಂಡು ಬೀಳುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆವು. ಆ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಾಯಗೊಂಡವರನ್ನು ಡೋಲಿ (ಸ್ಟ್ರೆಚರ್)ಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ದಿನಕ್ಕೆ 20

25 ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಗಾಯಗೊಂಡವರ ಪೈಕಿ ಜನರಲ್ ವುಡ್‌ಗೇಟ್ ಮುಂತಾದ ಯೋಧರನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಗೌರವವೂ ನಮಗೆ ದೊರಕಿತು. ಆರು ವಾರಗಳ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದಳವನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಿದರು. ಸ್ಪಿಯನ್‌ಕೋಪ್ ಮತ್ತು ವಾಲ್‌ಕ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೋಲು ಉಂಟಾದ ಮೇಲೆ ಲೇಡಿಸ್ಮಿತ್ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ಶತ್ರುಗಳ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಮಾಂಡರ್ ಇನ್ ಚೀಫ್ರು ಬಿಟ್ಟು, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದಲೂ ಇಂಡಿಯಾದಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸೈನ್ಯ ಬರುವುದನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ನಮ್ಮ ಈ ಅಲ್ಪವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆಗ ಬಹಳ ಹೊಗಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಭಾರತೀಯರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು "ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ, ನಾವೆಲ್ಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪುತ್ರರು" ಎಂಬ ಪಲ್ಲವಿಯ ಪ್ರಶಂಸಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದವು. ಜನರಲ್ ಬುಲ್ಲರ್ ರವರು ತಮ್ಮ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಈ ದಳದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಬರೆದರು. ದಳದ ನಾಯಕರಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪದಕಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಸಂಘಟನೆ ಉತ್ತಮವಾಯಿತು. ನಾನು ಕರಾರು ಕೂಲಿಗಳೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಪಡೆದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಜಾಗೃತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಹಿಂದೂಗಳು, ಮುಸಲ್ಮಾನರು, ಕ್ರೈಸ್ತರು, ತಮಿಳರು ಗುಜರಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿಂಧಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಭಾರತೀಯರು, ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿತು. ಇನ್ನು ಭಾರತೀಯರ ಕಷ್ಟಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬಿದರು. ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯರ ಮನೋಭಾವ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆದಂತೆ ತೋರಿತು. ಬಿಳಿಯರೊಂದಿಗೆ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಸಂಬಂಧ, ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರವಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾವು ಸಹಸ್ರಾರು ಟಾಮಿ (ಐರೋಪ್ಯ ಸಿಪಾಯಿ)ಗಳ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದರು.

ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಮಧುರ ಸ್ಮೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯದೆ ಇರಲಾರೆ.

ನಾವು ಚೀವೆಲಿ ಶಿಬಿರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ರಾಬರ್ಟ್ಸ್ (ಲಾರ್ಡ್ ರಾಬರ್ಟ್ಸ್ ಮಗ) ಪ್ರಾಣಾಪಾಯಕರ ಗುಂಡಿನ ಗಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ಅವರ ದೇಹವನ್ನು ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಗೌರವ ನಮ್ಮ ದಳದ ಪಾಲಿಗೆ ದೊರಕಿತು. ಅಂದು ಬಿಸಿಲು, ಸೆಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿ ನೀರಿಗೆ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನೀರು ಕುಡಿದು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಅಡಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಝರಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾರು ಮೊದಲು ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು? ಮೊದಲು ಟಾಮಿಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಅನಂತರ ನಮಗೆದ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದೆವು. ಆದರೆ ಅವರು ಮೊದಲು ಕುಡಿಯದೆ ನಾವೇ ಮೊದಲು ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ನಿಮಗೆ ಮುಂಚೆ, ನಿಮಗೆ ಮುಂಚೆ ಎಂದು ಮಧುರ ಪೈಪೋಟಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಡೆಯಿತು. ◆

ಪತ್ರಕರ್ತನಾಗಿ ಗಾಂಧೀಜಿ

– ಬಿ.ಎಂ. ಹನೀಫ್

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಜೀವನವು ಒಂದು ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ವಕೀಲರಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 105 ಪೌಂಡ್ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆರಳಿದ ಮೂರನೇ ದಿನವೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅವಮಾನವನ್ನು ಎದುರಿಸ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಘಟನೆಯ ಕುರಿತು ಸ್ಥಳೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರ ಪ್ರಕಟವಾದ ನಂತರ, ಅಲ್ಲಿನ ವಕೀಲ ಸಮುದಾಯವೇ ಅವರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತೀಯ ವಲಸಿಗರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಬಲ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿದರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಗ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಟೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಮತ್ತು ದಿ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪತ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಂತರ ಅವರು ಯಂಗ್ ಇಂಡಿಯಾ, ನವಜೀವನ್ ಮತ್ತು ಹರಿಜನ್ ಮೊದಲಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಹಿಂದಿ ಹಾಗೂ ಗುಜರಾತಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಓದುಗರ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. "ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಸಂಪಾದಕರ ಏಕಮುಖ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ

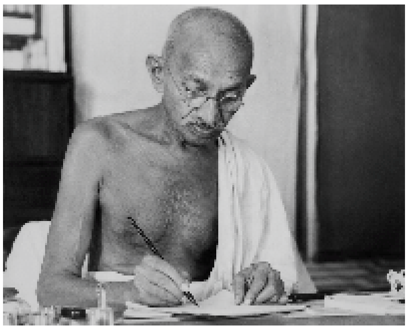

ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲ; ಅವು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸುವ ಸಾಧನಗಳು" ಎಂಬುದು ಅವರ ನಿಲುವಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರ ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅವರು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಟು ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ಸಹ ಉತ್ತರ ನೀಡಿ ಚರ್ಚೆ ಮತ್ತು ಸಂವಾದದ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ಮನವೊಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಜಮುನಾಲಾಲ್ ಬಜಾಜ್ ಅವರು, "ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಟೀಕಾಕಾರರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ನೀಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು:

"ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವರನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮನವೊಲಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಟೀಕಾಕಾರರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವರ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ."

ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಕುರಿತು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು: "ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಯು ಗಲಭೆಯ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ನೀಡಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರಕರ್ತನ ಕರ್ತವ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬುವುದು; ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಲ್ಲ."

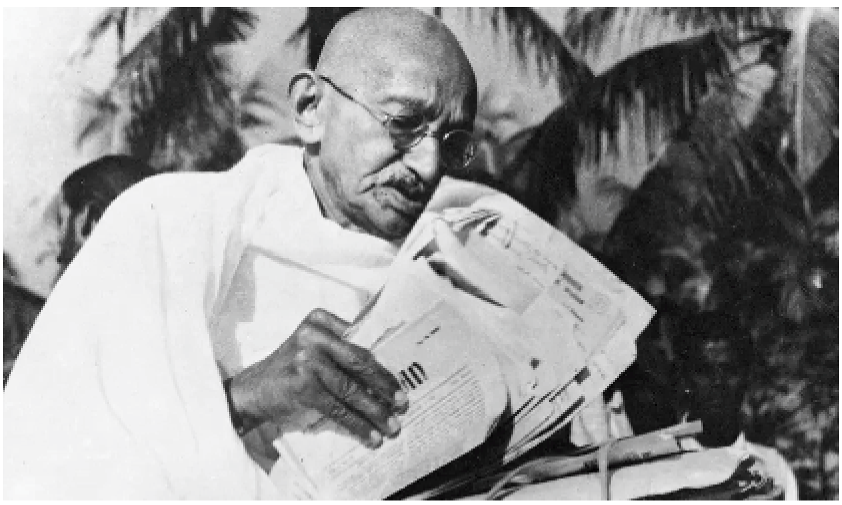

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳಿದ ಬಳಿಕ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಜಾಹೀರಾತುಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಸಿದರು. ಅವರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪ್ರಸರಣ ಸುಮಾರು 40,000 ಪ್ರತಿಗಳಷ್ಟಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಅವರನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಖ್ಯೆ 3,000ಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಏರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅನೇಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಪಾದಕೀಯಗಳು ಮತ್ತು ಲೇಖನಗಳು ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣದ ವೇಳೆಯಲ್ಲೇ ರಚನೆಯಾಗಿವೆ. ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಇದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

1933ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಹರಿಜನ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣವೇ 10,000 ಪ್ರತಿಗಳಾಗಿತ್ತು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿ ಯೋಜಿಸಿದ್ದರೂ, ಕೇವಲ ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಅದು ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತು. ನಂತರ ಅದು ಹಿಂದಿ, ಉರ್ದು, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಒರಿಯಾ, ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾತಿ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಬಂಗಾಳಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗತೊಡಗಿತು.

ಪತ್ರಕರ್ತ, ಸಂಪಾದಕ ಮತ್ತು ಚಿಂತಕರಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮವನ್ನು ಕೇವಲ ಸುದ್ದಿಗಳ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ; ಜನಜಾಗೃತಿ, ಸಂವಾದ, ಸತ್ಯಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ಭಾರತೀಯ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ◆

ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ನೇತಾರ

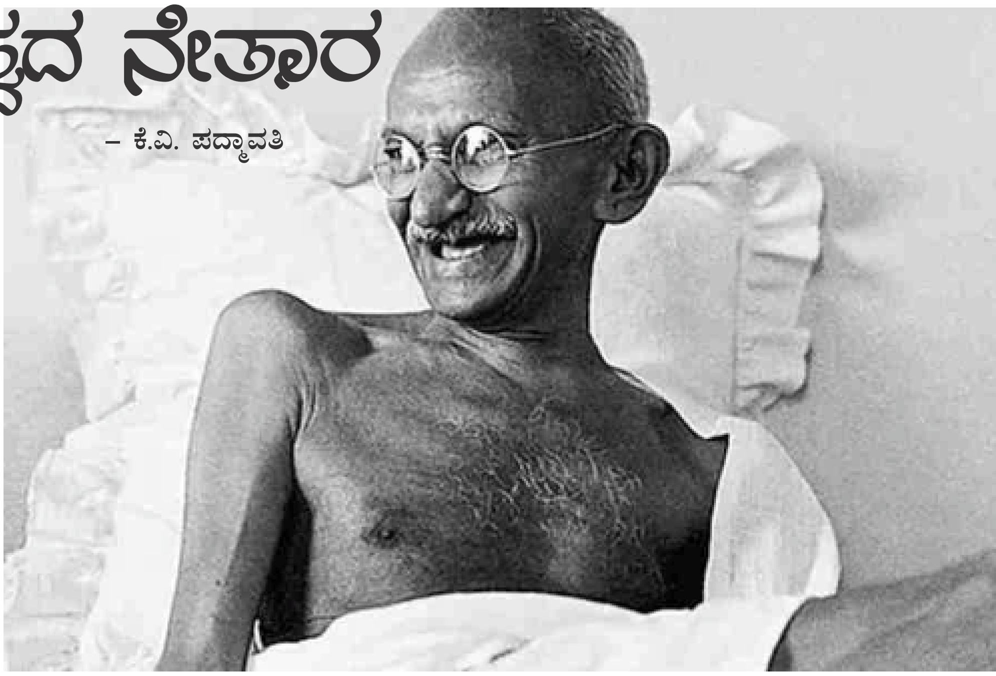

– ಕೆ.ವಿ. ಪದ್ಮಾವತಿ

ಬೆಂಕಿಯಷ್ಟೇ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲದು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಜಗತ್ತಿಗೆ, ತಣ್ಣಗಿನ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯು ಸಹ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲದು ಎಂಬುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟವರು ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು. ಬಾಪೂ ನಮ್ಮನ್ನಗಲಿ ದಶಕಗಳು ಕಳೆದರೂ, ಭಾರತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ವಿಶ್ವದೆಲ್ಲೆಡೆ ಇಂದಿಗೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಲ್ಲಿ ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅವರದು.

20ನೇ ಶತಮಾನದ ಅದ್ವಿತೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಲಂಡನ್‌ನ ಟೈಮ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯು ನಡೆಸಿದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಆಯ್ಕೆಯಾದಾಗ ಯಾರಿಗೂ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ? ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪಾಕ್ಷಿಕ 'ದಿ ವೀಕ್' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಯುವ ಜನಾಂಗ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತಳೆದಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಇಂದಿಗೂ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಬಗೆಗಿನ ಕೃತಿಗಳ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪ್ರತಿಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿವೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆದರೂ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸಮಾಧಾನಕರ ಸಂಗತಿ.

ಈ ದೇಶ, ಸಮುದಾಯ, ಸಮಾಜ ದಾರಿ ಕಾಣದೇ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ನೆನಪಾಗುವುದು ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಚಿಂತನೆಗಳು. ಯಾವುದೇ ತತ್ವ–ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ನಾನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದೆನೆಂದು ಜಗತ್ತು ಹೇಳಬಾರದು. ಶಾಶ್ವತ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಲು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ ಅಷ್ಟೆ ಎಂಬುದು ಮಹಾತ್ಮನ ನಿಲುವಾಗಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆ, ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮ, ತಲೆಮಾರುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರ ಹಾಗೂ ಸ್ಮೃತಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಾರದಷ್ಟು ಅಸಹಾಯಕತೆಗೆ ದೂಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ನೆನಪುಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲರೆದೆಯಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾನವ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಾದ ಹಲವಾರು ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು 'ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ'ನೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡರೂ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆ ಪತಿಯಾಗಿ, ತಂದೆಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ಇಂದಿಗೂ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ. ದೇಶದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಬದುಕೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ರೀತಿ, ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಊರಿಗೇ ಬೆಳಕಾಗುವ ಪರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ.

ಆಫ್ರಿಕಾದ ಡರ್ಬಾನ್ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಬೇಧ ನೀತಿಯ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ರೈಲಿನ ಬೋಗಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಗಾಂಧಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದ ಗಾಂಧಿ

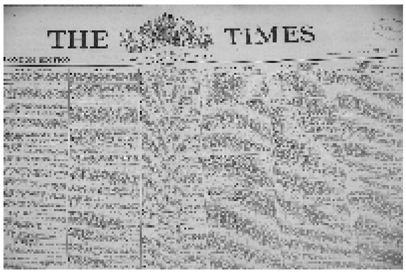

ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನತೆ, ಸಮೃದ್ಧಿ, ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ರಾಮರಾಜ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಉನ್ನತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಮುದಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಜೀವನಾಂಶ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದ. ದಾರ್ಶನಿಕ ಜಾನ್ ರಸ್ಕಿನ್ ಸರಳ ಬದುಕು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತ, ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವ, ಸ್ವಾರ್ಥಿಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದ್ದನು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು.

ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಶತಮಾನದ (1908) ಹಿಂದೆ ಮಹಾತ್ಮ 'ಹಿಂದ್ ಸ್ವರಾಜ್' ಕೃತಿ ಬರೆಯುವ ಮುನ್ನವೇ ಆಧುನಿಕ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ಆಡಂಬರಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ, ಪೂರ್ಣತೆಯ ಬದುಕಿನ ಹಾದಿಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಬ್ರಿಟೀಷ್‌ರ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂಸೆ ಮಂತ್ರದಂಡವಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಸ್ತ್ರವೊಂದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಅಣುಬಾಂಬ್‌ಗಿಂತ ಪ್ರಬಲವಾದ 'ಅಹಿಂಸೆ' ಎಂಬ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಯಾರನ್ನೂ ಹಿಂಸಿಸದೆ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹಿಂಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ (ಉಪವಾಸ, ಧರಣಿ) ಎದುರಾಳಿಯ ಮನೋಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವ, ಮಣಿಸುವ ಈ ಅಹಿಂಸಾ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಇಡೀ ಮಾನವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ನೀಡಿದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ◆

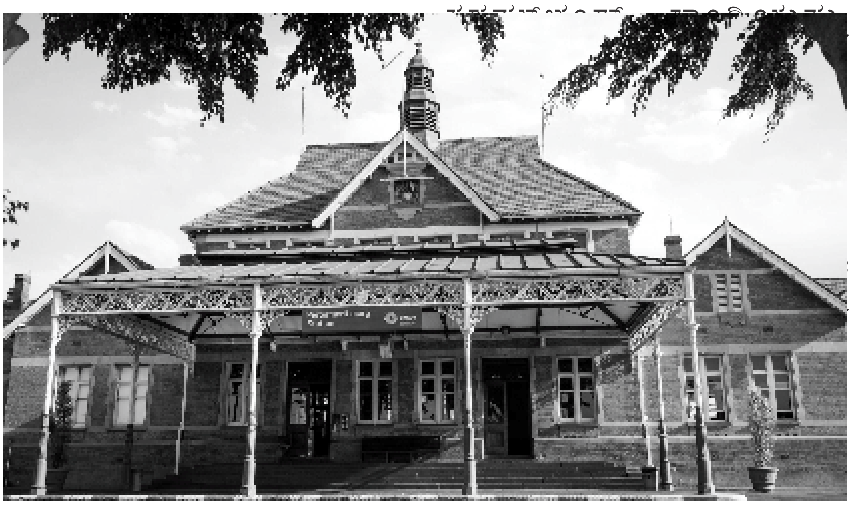

ಅದೊಂದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೋವು – ಅಪಮಾನ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಜನತೆಗೆ ಬಿಳಿಯರಿಂದ ಮೋಕ್ಷವೆಂಬುದು ಸಿಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೋವಿಗಿಂತ ಸಮುದಾಯದ ನೋವು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಗಾಂಧಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದರು. ಈ ಗುಣವೇ ಅವರನ್ನು ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು.

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ ಅವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಪತ್ರಕರ್ತನೊಬ್ಬ, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಂದಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕರಿಯರಿಗೆ ಬಿಳಿಯರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂದಾಗ, ಮಂಡೇಲಾ ಅವರು ಹೌದು. ನೀವು ಆಫ್ರಿಕಾಕ್ಕೆ ತರುಣ ವಕೀಲ ಮೋಹನ್ ದಾಸ್

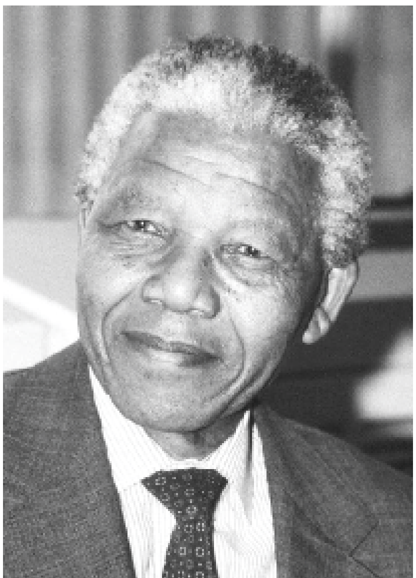

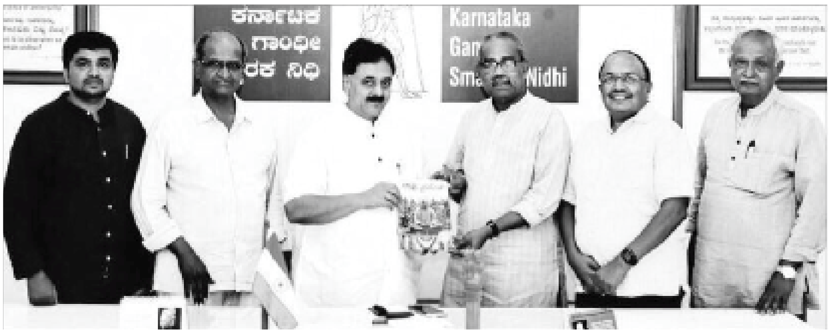

ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮ್ಯೂಸಿಯಂನ ನಿರ್ದೇಶಕ ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ಅವರು ನಗರದ ಗಾಂಧಿ ಭವನಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ. ವೂಡೆ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಎಂ.ಸಿ. ನರೇಂದ್ರ, ಸಲಹೆಗಾರ ಪ್ರೊ.ಜಿ.ಬಿ. ಶಿವರಾಜು, ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ ಹೆಚ್.ಬಿ. ದಿನೇಶ್, ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕ ಶಿವಪ್ರಸಾದ್ ಹಾಗೂ ಇತರರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಸೇವಾ ಸಂಘದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸಭೆ

ಸರ್ವ ಸೇವಾ ಸಂಘದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸಭೆಯು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಗಾಂಧಿ ಭವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಚಂದನ್‌ಪಾಲ್ ವಹಿಸಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದರು. ಗಾಂಧಿ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವೋದಯ ತತ್ವಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ ಕುರಿತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡರು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಭವನದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಎಂ.ಸಿ. ನರೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ, ನವದೆಹಲಿಯ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಸಂಜಯ್ ಸಿಂಗ್ ಮಾತನಾಡಿ, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಡಾ. ಎಚ್.ಎಸ್. ಸುರೇಶ್ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವೋದಯ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ. ವೈ.ಸಿ. ದೊಡ್ಡಯ್ಯ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯುವ ಪ್ರಕೋಷ್ಠದ ಸಂಘಟಕ ಡಾ. ವಿ. ಪ್ರಶಾಂತ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಎರಡು ದಿನಗಳ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಘದ ವಿವಿಧ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಭವಿಷ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಹಾಗೂ ಸರ್ವೋದಯ ಚಳವಳಿಯ ಬಲವರ್ಧನೆ ಕುರಿತಂತೆ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದವು.

PM Narendra Modi paid floral tributes to Mahatma Gandhi at the Peace Park in Victoria, Seychelles.

ನಂದಿ ವಾಹಿನಿ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಚಾನೆಲ್ ಸ್ಟುಡಿಯೋಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಗಣ್ಯಮಾನ್ಯರು

ಅಮರ ಬಾಪು ಚಿಂತನ ಗಣ್ಯರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ

ಅಮರ ಬಾಪು ಚಿಂತನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ
ಜೀರಿಗೆ ಲೋಕೇಶ್ ರವರ ಸಾರಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರುತ್ತಿರುವ

ನಂದಿ ವಾಹಿನಿ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಚಾನಲ್

ಸದಭಿರುಚಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರು!

Nandi Vahini Youtube Channel

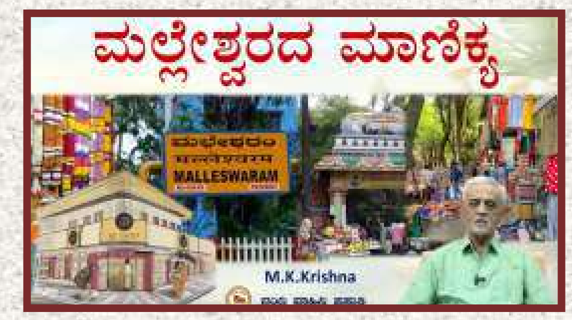

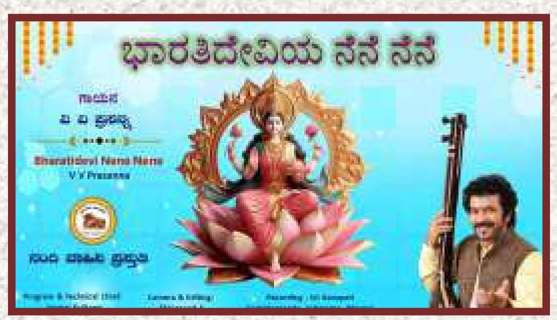

Subscribe

2ನೇ ವರ್ಷದ ಸಡಗರ

Scan QR Code

5,80,000
Views

6800
Subscribers

ನಂದಿ ವಾಹಿನಿ
ಮನರಂಜನೆಯ ಮನೆ
NANDI VAHINI
PRODUCTION HOUSE

nandivahini1@gmail.com
www.facebook.com/Nandi Vahini
X.com/@NandiVahini
www.nandivahini.com
www.instagram.com/nandivahini

No.88, Jeerige Building,11th Cross, Sampige Road, Malleshwaram, Bangalore-560003, Mob: 94480 42653 | 90190 87050

ನಂದಿ ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿದ ಖ್ಯಾತ ಕಲಾವಿದರು

ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಯೋಗ

> ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ತತ್ವಗಳು ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಆತ್ಮಸಂಯಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯೋಗವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಬಹುದು.
>
> – ಜೀರಿಗೆ ಲೋಕೇಶ್

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಪ್ರಮುಖ ನಾಯಕರು. ಅವರು ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸರಳ ಜೀವನದ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಯೋಗದ ತತ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಅವರು ಯೋಗವನ್ನು ಕೇವಲ ದೈಹಿಕ ವ್ಯಾಯಾಮವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೆ, ಮಾನವನ ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಜೀವನ ವಿಧಾನವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು.

ಯೋಗವು ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಂಪರೆಯ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಯೋಗದ ಮೂಲಕ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ನಡುವೆ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು, ಆತ್ಮಸಂಯಮ, ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳು ಯೋಗದ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳಾಗಿವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯುವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸಕ್ಕೂ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನವಿತ್ತು. ಅವರು ಉಪವಾಸವನ್ನು ಆತ್ಮಶುದ್ಧೀಕರಣದ ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೇಲಿನ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮೂಲಕ ಈ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಇತರರಿಗೆ ಮಾದರಿ ಆಗಿದ್ದರು.

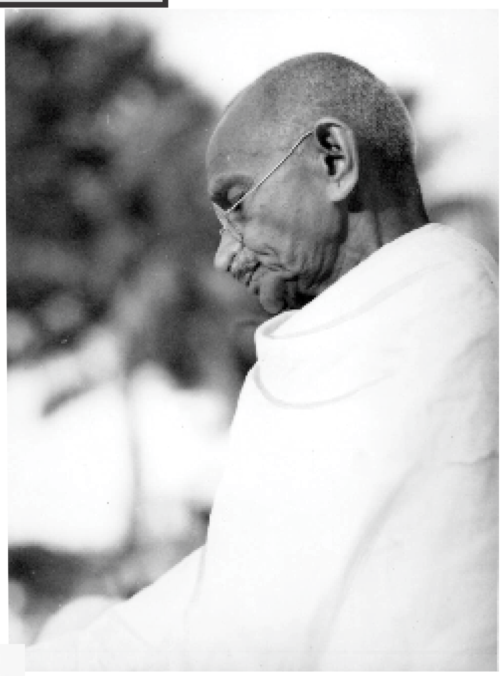

ಯೋಗವು ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಶಾಂತಿಯುತ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಸಹನೆಯ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರು. ಅವರ ಅಹಿಂಸಾ ತತ್ವವು ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿರತೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಬಲದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

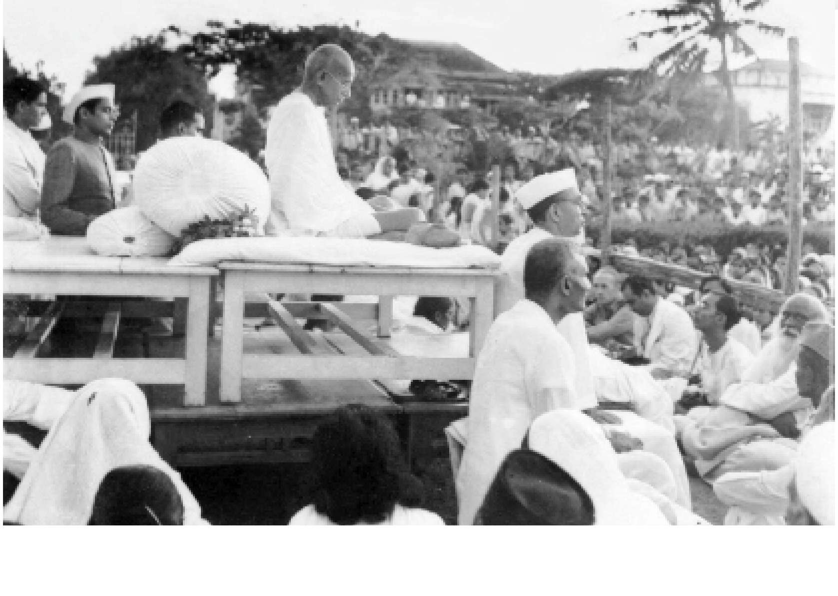

ಇಂದಿನ ವೇಗದ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡಭರಿತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯೋಗದ ಮಹತ್ವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಯೋಗವು ಒತ್ತಡವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯುವರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಯೋಗವನ್ನು ಜೀವನದ ಭಾಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೈಹಿಕವಾಗಿ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ನೈತಿಕವಾಗಿ ಸದೃಢನಾಗಬಹುದು. ◆

ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಯುವಜನತೆ

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯುವಕರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಶಾಕಿರಣವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಶಕ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆಯು ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಯುವಕರು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ನಾಗರಿಕರಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ, ಭಾರತವು ಶಾಂತಿಯುತ, ಸಮೃದ್ಧ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯುವಕ ಮತ್ತು ಯುವತಿಯು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೀಡಬಹುದಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ.

– ಸುಮ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಯುವಜನತೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಅದರ ಯುವಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಅಡಗಿದೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದರೆ ದೇಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಹುದು ಎಂದು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯುವಕರು ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಯಶಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸದೆ, ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವರ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಯುವಕರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜೊತೆಗೆ ಉನ್ನತ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷಣವು ಕೇವಲ ಪುಸ್ತಕದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಬಾರದು. ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಶಿಸ್ತು, ಆತ್ಮಸಂಯಮ ಮತ್ತು ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯುವಕನ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳ ಯುವಕರು ಮಾತ್ರ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಬಲ್ಲರು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಯುವಜನತೆಯ ಪಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಆದರ್ಶಗಳು ಮತ್ತು ನಾಯಕತ್ವದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ಯುವಕರು ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಅಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿ, ಉಪ್ಪಿನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ, ವಿದೇಶಿ ವಸ್ತುಗಳ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಬಿಡಿ ಚಳವಳಿಗಳಂತಹ ಹೋರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಯುವಕರು ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದ ಯುವಕರ ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ದೇಶಪ್ರೇಮವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಈ ಹೋರಾಟಗಳು ಯುವಕರಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಯುವಕರನ್ನು ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯುವಕರು ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದರು. ಭಾರತದ ನಿಜವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯುವಕರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ

ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಡವರ ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರಸೇವೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ವಿಶೇಷ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ದುಡಿಮೆಗೆ ಗೌರವ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣದಿರುವುದು ಅವರ ಬೋಧನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ಚರಖಾ ನೂಲುವ ಮೂಲಕ ಸ್ವದೇಶಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಯುವಕರಿಗೆ ನೀಡಿದರು. ಸ್ವದೇಶಿ ವಸ್ತುಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೆರವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಇಂದಿನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯುವಕರಿಗೆ ಅನೇಕ ಅವಕಾಶಗಳು ಲಭ್ಯವಿವೆ. ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಕ್ರೀಡೆ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಶೀಲತೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯುವಕರು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ದೇಶದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಬೋಧಿಸಿದ ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ. ಈ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಯುವಕರು ಉತ್ತಮ ನಾಗರಿಕರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು.

ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳಂತಹ ಅನೇಕ ಸವಾಲುಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಲ್ಲಿ ಯುವಜನತೆ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಬಹುದು. ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಸ್ವಚ್ಛತಾ ಅಭಿಯಾನಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಸಾರ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಯುವಕರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆ ತರಬಹುದು. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೊಸ ದಾರಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಡಬಹುದು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯುವಕರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಶಾಕಿರಣವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಶಕ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆಯು ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಯುವಕರು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ನಾಗರಿಕರಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ, ಭಾರತವು ಶಾಂತಿಯುತ, ಸಮೃದ್ಧ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯುವಕ ಮತ್ತು ಯುವತಿಯು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೀಡಬಹುದಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ◆

ಮಾನವ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ

ಕರಾರು ಕೂಲಿ ಪದ್ಧತಿಯ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಅಧ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ ಈ ಹೋರಾಟ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅಸಾಧಾರಣ ನಾಯಕತ್ವ, ಮಾನವೀಯತೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

– ಪಿ.ಎಸ್.ಜಿ

ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಹೆಸರು ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಜನಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಅಮರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಜೀವನದ ಕೆಲವು ಸಾಧನೆಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಚಾರದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಮಹತ್ವದ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರಾರು ಕೂಲಿ ಪದ್ಧತಿಯ ನಿರ್ಮೂಲನೆ.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಸಾಹತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಕರಾರು ಕೂಲಿಗಳಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಡತನ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಜೀವನದ ಆಸೆಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ದಲ್ಲಾಳಿಗಳು ಅವರನ್ನು ದೂರದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಅವರ ಬದುಕು ಶೋಷಣೆ, ಅವಮಾನ ಮತ್ತು ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಸರಮಾಲೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಕೂಲಿ ಪದ್ಧತಿ; ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದು ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪದ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು.

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಕೀಲರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುವ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಈ ದುಃಖದ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡರು. ಭಾರತೀಯರು ಮಾನವೀಯ ಗೌರವದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ; ತಾರತಮ್ಯ, ಅವಹೇಳನ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವೇ ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಲುಕಿತು. ಕೆಲವೇ ವಾರಗಳ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಳಿದ್ದ ಅವರು, ಅಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಲು ಎರಡು ದಶಕಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲೇ ಉಳಿದರು.

ಅವರು ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿದರು. 1894ರಲ್ಲಿ ನೇಟಾಲ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವರ ಧ್ವನಿಗೆ ಸಂಘಟಿತ ರೂಪ ನೀಡಿದರು. ಫೀನಿಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ಆಶ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಸೇವೆ, ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಆತ್ಮಬಲದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. Indian Opinion ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿದರು. ಇದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಎಂಬ ಹೊಸ ಹೋರಾಟದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಹೋರಾಟ ಕೇವಲ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣಗಳು ಮತ್ತು "ಹಸಿರು ಕರಪತ್ರ"ದ ಮೂಲಕ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರ ದುಃಖಗಾಥೆಯನ್ನು ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಗೋಖಲೆ, ದಾದಾಭಾಯಿ ನವರೋಜಿ ಮೊದಲಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಾಯಕರು ಈ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೂಡ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸತೊಡಗಿತು.

ಮಹಾತ್ಮರ ಮಹಾ ಸಮರ

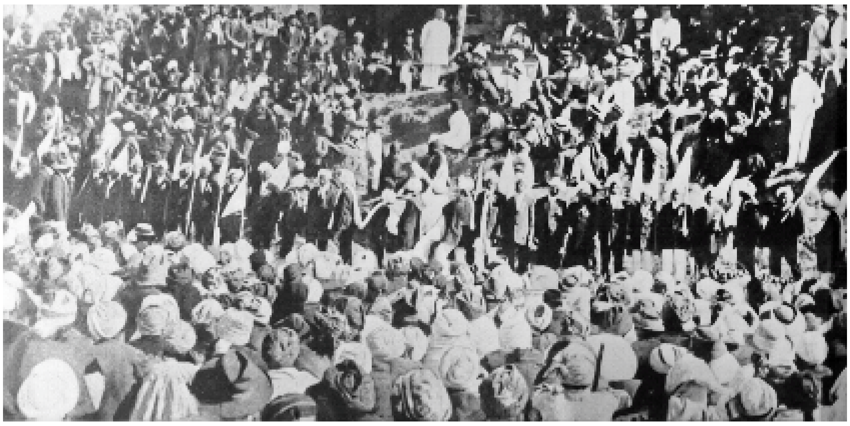

1915ರ ವೇಳೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕರಾರು ಕೂಲಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಿತು. ಇದು ಭಾರತೀಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಕವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿತು. 1917ರಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಈ ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಜನಾಂದೋಲನ ನಡೆಸುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅವರ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಜನಮತದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ, 1917ರ ಮಾರ್ಚ್ 20ರಂದು ಕರಾರು ಕೂಲಿ ನೇಮಕಾತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿತು.

ನಂತರ ಹೊಸ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಲಾಯಿತಾದರೂ, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ಶೋಷಣೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅವರ ನಿರಂತರ ಹೋರಾಟದ ಫಲವಾಗಿ 1919ರಲ್ಲಿ ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈಬಿಡಲಾಯಿತು.

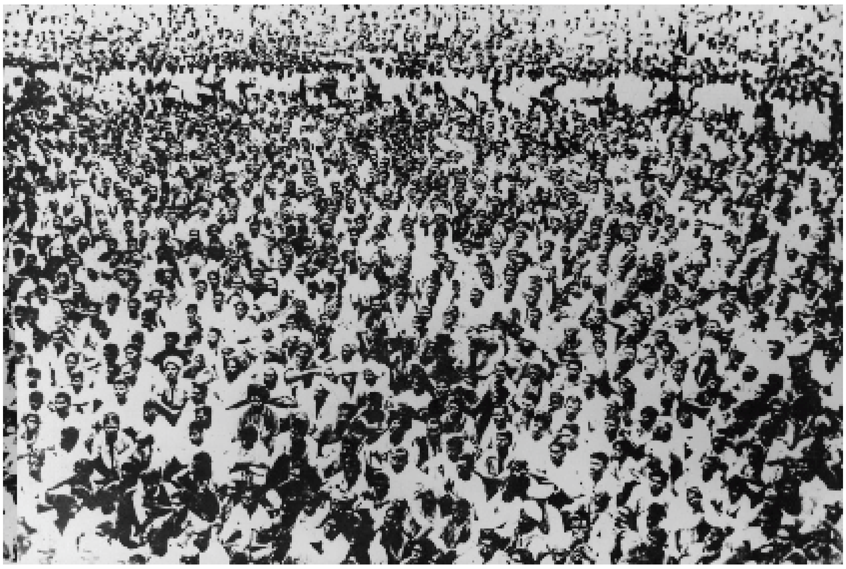

ಕರಾರು ಕೂಲಿ ಪದ್ಧತಿಯ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲ; ಅದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಶೋಷಿತ ಭಾರತೀಯರ ಮಾನವೀಯ ಗೌರವದ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು. ಈ

ಹೋರಾಟದ ಮೂಲಕ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ ಮುಕ್ತಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮಗೌರವ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಹೌದು ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಿದರು.

ಇಂದು ನಾವು ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವಾಗ, ಅವರ ಈ ಮಹಾನ್ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಏಕೆಂದರೆ ಕರಾರು ಕೂಲಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಗೊಳಿಸಿದ ಹೋರಾಟವು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮಾನವೀಯತೆ, ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣ ನಾಯಕತ್ವದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನ ಅಧ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ◆

ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಿ ಗಮನ ಸೆಳೆದ ಬಾಲಕ

– ವೇಮಗಲ್ ಸೋಮಶೇಖರ್

ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೇಸ್ ವ್ಯೂ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಹೂಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 5 ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದು ಕೆಲವರೊಂದಿಗೆ ವಾಯುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಾನಂದ ಸರ್ಕಲ್ ಮತ್ತು ಕ್ರೆಸೆಂಟ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೃಷ್ಣವಿಲ್ಲಾ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಗಾಯನ ಸಮಾಜದ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದ ಡಾ.ಸಿ.ವಿ. ನಟರಾಜನ್ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಗೀತ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅನೇಕ ಗಣ್ಯರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆತಿಥ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಕ್ರೆಸೆಂಟ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಡಾ. ನಟರಾಜನ್ ತಮ್ಮ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಪುತ್ರ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಮಗುವಿನ ಕೈಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳ ನೋಟನ್ನು ನೀಡಿ, ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ "ಗಾಂಧಿ ಕಿಟ್ಟೆ ಪಣತ್ತು ಕೊಡು" (ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡು) ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಮಗುವಿನಿಂದ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳ ದೇಣಿಗೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು

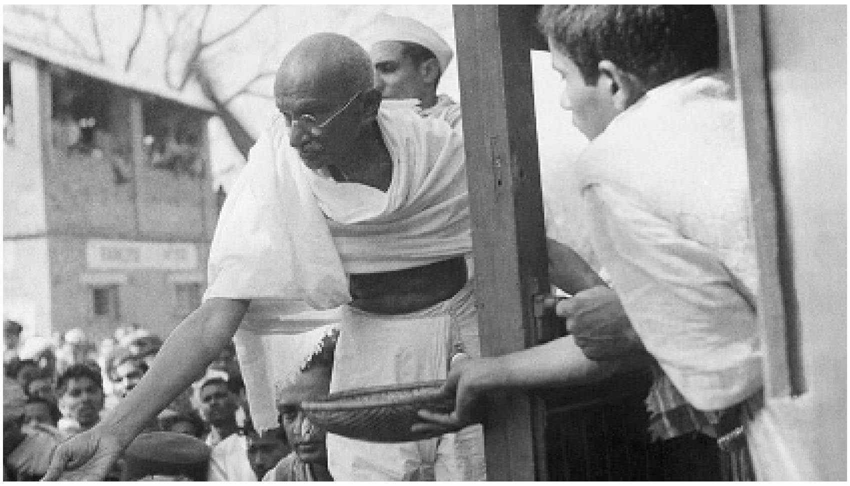

ಅದರ ಬಲ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ, ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ "ದೂಸರಾ ಹಾತ್ ತೋ ಖಾಲಿ ಹೈ" (ಇನ್ನೊಂದು ಕೈ ಖಾಲಿ ಇದೆಯಲ್ಲ!) ಎಂದು ಮುಗುಳ್ನಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಮರುದಿನವೂ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ, ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳ ನೋಟನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಾಲಕ ನಿಂತಿದ್ದ. ಎಡಗೈಯಿಂದ ಹಣ ನೀಡಬಾರದೆಂದು ಮನೆಯವರು ಹೇಳಿದರೂ, ಬಾಲಕ ಅದೇ ಕೈಯಿಂದ ಹಣ ನೀಡಿದ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಅದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಎಡ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ "ಕಲ್ ದೋನೋ ಹಾತ್ ಮೇಂ" (ನಾಳೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ) ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ಈ ಘಟನೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಪತ್ರಿಕಾ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕರೊಬ್ಬರು ಆ ಕ್ಷಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕ್ಯಾಮೆರಾದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದರು.

ಮೂರನೇ ದಿನ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮಾತಿನಂತೆ, ಬಾಲಕ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳ ನೋಟನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾದನು. ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಈ ಅಪರೂಪದ ಘಟನೆಯ ಛಾಯಾಚಿತ್ರ ಸಮೇತ ವರದಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.

ಮುಂದೆ ಇದೇ ಬಾಲಕ ಎಸ್. ಎನ್. ಬಾಲಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆ (ಐಐಖಿ)ಯಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದ ಆ ಬಾಲಕ, ನಂತರ ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಧನೆಗೈದರು.

ಗಾಂಧಿಯವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ ಇಂತಹ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಿರಂತರ ಪರಿಶ್ರಮ ದಿಂದಲೇ ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟವು "ಗಾಂಧಿಯುಗ" ಎಂಬ ಅನ್ವರ್ಥ ನಾಮವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ◆

(ಕೃಪೆ: ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ)

ಬೆಂಗಳೂರು ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸ್

The Mystery of Gandhi's Photograph

Einstein taught the world how the universe works. Gandhi taught the world how human beings ought to live within it.

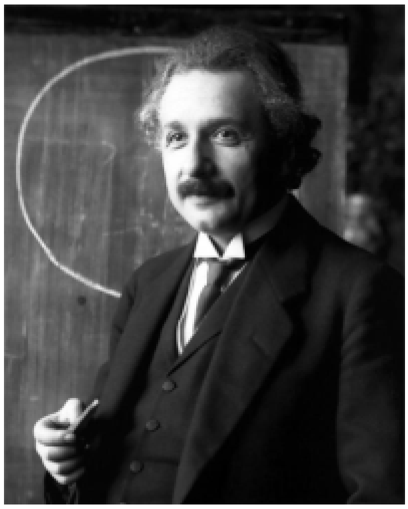

Two extraordinary personalities shaped the course of the twentieth century in profoundly different ways-Albert Einstein and Mahatma Gandhi. One revolutionized humanity's understanding of the universe through groundbreaking discoveries in physics, while the other transformed the moral conscience of the world through his experiments with truth and non-violence.

Though these two giants never met in person, they shared a deep intellectual and moral connection. One of the most fascinating symbols of this connection was the photograph that hung on the wall of Einstein's study.

A Journey from Success to Service

During the early years of his scientific career, Einstein greatly admired two legendary physicists: Isaac Newton and James Clerk Maxwell. Their portraits occupied a prominent place on the wall of his room, serving as constant reminders of scientific excellence.

However, as Einstein witnessed the horrors of war, the destructive potential of modern technology, and the growing threat posed by nuclear weapons, his outlook gradually evolved. He came to realize that intellectual brilliance alone could not secure a peaceful future for humanity.

At some point, the portraits of Newton and Maxwell gave way to those of two individuals whom Einstein regarded as moral exemplars:

Albert Schweitzer, the physician-philosopher renowned for his service to humanity.

Mahatma Gandhi, the apostle of truth and non-violence.

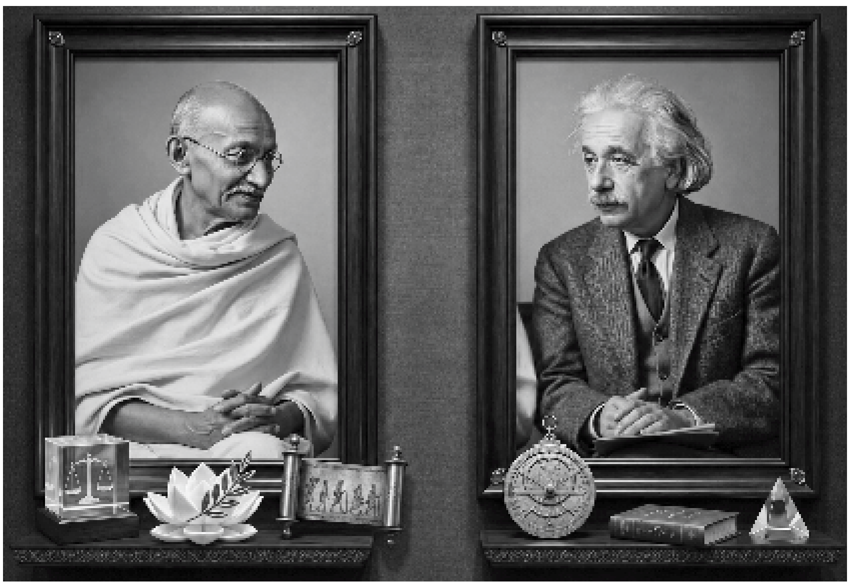

Einstein reportedly explained this change with a thought-provoking observation:

"It is time to replace the image of success with the image of service."

Whether recorded verbatim or paraphrased through later accounts, the statement beautifully captures the transformation in Einstein's thinking-from admiration of intellectual achievement to reverence for moral greatness.

Gandhi, Schweitzer and the Legacy of Compassion

An interesting connection links Gandhi, Schweitzer and the teachings of Gautama Buddha.

Schweitzer deeply admired Gandhi and regarded him as one of humanity's greatest moral leaders. In discussing Indian thought, Schweitzer suggested that Gandhi carried forward the spirit of compassion associated with the Buddha, translating ethical ideals into practical action capable of transforming society and politics.

Where Buddha emphasized compassion as a spiritual path,

Few personalities have commanded admiration across such different fields as Albert Einstein and Mahatma Gandhi. One transformed humanity's understanding of the physical universe, while the other transformed humanity's moral conscience through truth and non-violence. Although they never met face to face, a profound bond of respect connected them. The presence of Gandhi's photograph in Einstein's room was not merely a personal preference; it symbolized the triumph of service over success, compassion over power, and humanity over intellect alone. This remarkable story reveals why the world's greatest scientist revered the Mahatma.

Gandhi demonstrated how compassion and non-violence could become powerful instruments for social and political change.

A Dialogue Through Letters

In 1931, Einstein wrote a letter to Gandhi expressing his admiration. The message was conveyed through intermediaries while Gandhi was engaged in discussions related to India's freedom movement.

"You have shown through your works that it is possible to succeed without violence even with those who have not discarded the method of violence."

Gandhi warmly acknowledged Einstein's support and expressed the hope that one day they might meet at the Sabarmati Ashram.

Although that meeting never took place, the mutual respect between the two men remained profound.

Einstein's Immortal Tribute

Einstein's admiration for Gandhi reached its most memorable expression on Gandhi's 75th birthday in 1944. His tribute has since become one of the most celebrated quotations in modern history:

"Generations to come will scarce believe that such a one as this ever in flesh and blood walked upon this earth."

These words reflected Einstein's conviction that Gandhi represented a rare moral force in human history.

Grief After Gandhi's Assassination

When Gandhi was assassinated on 30 January 1948, Einstein was deeply saddened. Speaking afterward, he emphasized that Gandhi had consistently rejected personal protection and remained faithful to his principles until the end.

Einstein believed Gandhi's life and death would continue to remind humanity that violence can never provide lasting solutions and that peace remains the only enduring path forward.

When Reason Saluted Compassion

The presence of Gandhi's photograph in Einstein's room was far more than a decorative choice. It symbolized a profound realization: scientific intelligence, however extraordinary, must ultimately serve humanity.

in an age still troubled by conflict, inequality and violence, that photograph on Einstein's wall continues to convey a timeless message: the height of success is admirable, but the depth of service is far greater.

(Gandhi Darshan)

This is the Quality of a Person, Not of Khadi

Gandhiji's message is timeless and clear: a person's character is shaped from within, not by external symbols. Khadi is not merely clothing-it is a vision of life rooted in truth, self-reliance, and human dignity.

Chakravarti Rajagopalachari, fondly known as Rajaji and often referred to as the "Gandhi of South India," was one of Mahatma Gandhi's closest associates. A popular anecdote associated with Rajaji and Gandhiji offers a profound lesson on the true meaning of Khadi and the values it represents.

Rajaji once wrote a heartfelt letter to Gandhiji:

"Bapu, I must confess that I never fully understood your insistence on Khadi. Yesterday, however, an incident changed my thinking completely. After purchasing some items from a Khadi store, I accidentally left behind a bag containing ₹10,000 meant for the Swarajya movement. I was distressed and assumed the money was lost forever. But in the evening, the manager of the Khadi store came to my ashram and returned the entire amount. Only then did I realize why you place such importance on Khadi."

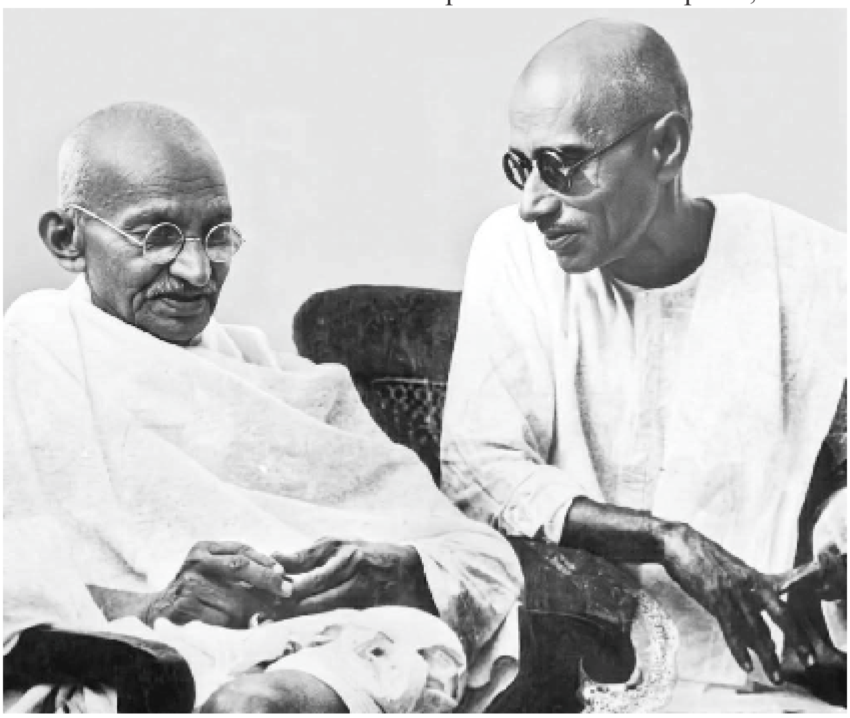

He replied:

"I received your letter and wondered whether to laugh or cry. You should know that dishonest people can also be found in Khadi institutions. The person who returned your money was indeed an honest man, but his honesty is not a quality of Khadi. It is the quality of the individual."

He went on to explain that Khadi was never intended merely as a commodity for sale. Its true purpose lay in creating self-reliant villages, dignifying labour, and fostering a spirit of simplicity and restraint. When Khadi becomes just another product in a marketplace, it risks losing the very ideals it was meant to uphold.

For Gandhiji, Khadi was part of a larger vision of decentralization and village-based economics. He believed that when villages produce what they need and consume what they produce, labour gains dignity, dependence decreases, and human needs remain balanced. Without these values, Khadi is merely cloth.

Gandhiji often emphasized that symbols by themselves do not transform human beings. Clothes cannot make a person honest, nor can any external badge guarantee morality. True character emerges from within. Honesty, truthfulness, compassion, and self-discipline are personal qualities that no garment can bestow.

This insight remains deeply relevant today. Modern society often confuses appearances with values, brands with character, and symbols with substance. Gandhiji reminds us that the real task is not to wear a symbol but to live the values it represents.

The hidden value of Khadi lies not in its fabric but in the life philosophy behind it. Wearing Khadi becomes meaningful only when it encourages simplicity, truth, self-restraint, and respect for labour. Otherwise, it is no different from any other piece of cloth. ◆

A Test of Humanity and Compassion

History often remembers great political movements, mass agitations, and decisive battles. Yet, some of the most profound revolutions take place silently-in the human heart. One such revolution unfolded in a modest cottage at Sevagram Ashram, where Mahatma Gandhi demonstrated that true greatness lies not in power, but in compassion.

This is the inspiring story of the extraordinary bond between

Medicines may heal the body, but love, compassion, and human touch heal the soul.

Mahatma Gandhi and Parchure Shastri, a renowned Sanskrit scholar afflicted with leprosy.

A Trial of Compassion

Parchure Shastri was a respected scholar, but when he contracted leprosy, he faced rejection from society and even from those closest to him. In those days, leprosy was viewed not merely as a disease but as a social stigma. People feared and avoided those who suffered from it.

In his despair, Parchure Shastri wrote a letter to Gandhi. When Bapu read the letter during a prayer meeting at Sevagram, a deep silence descended upon the gathering.

Breaking that silence, Gandhi declared:

"If our hearts cannot respond with compassion to the suffering of a leprosy patient, then our claim to service is meaningless. Parchure Shastri shall live in Sevagram, and I shall personally serve him. Leprosy is not a sign of impurity; it is a test of our humanity."

These words transformed the atmosphere of the Ashram and challenged deeply rooted social prejudices.

Gandhi's Personal Service

A few days later, Parchure Shastri arrived at Sevagram. True to his word, Gandhi personally took charge of his care.

Every day, Gandhi cleaned Shastri's wounds, dressed them with bandages, bathed him, and often fed him with his own hands. For those who witnessed these scenes, it was deeply moving. The leader revered by millions, who guided a nation's freedom struggle, humbly served a suffering patient with the devotion of a loving family member.

Through these simple acts, Gandhi demonstrated that service is the highest expression of love.

Service Above Politics

In June 1945, during the Simla Conference, discussions

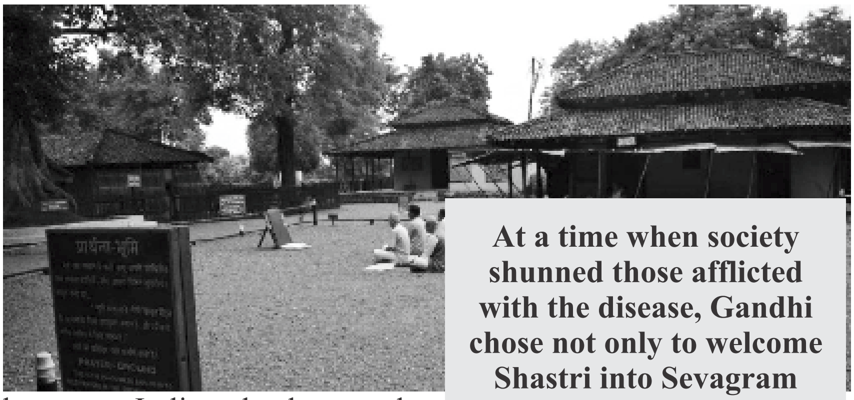

between Indian leaders and Viceroy Lord Wavell were temporarily suspended for a week.

Some of Gandhi’s associates planned to spend the break enjoying the scenic surroundings of Simla. Gandhi, however, instructed everyone to return to Sevagram. When questioned about undertaking a long railway journey merely to spend a few days at the Ashram, Gandhi replied:

"Those few days will allow me to serve Parchure Shastri."

For Gandhi, caring for a suffering human being was more important than comfort, convenience, or even high-level political engagements.

At a time when society shunned those afflicted with the disease, Gandhi chose not only to welcome Shastri into Sevagram Ashram but also to personally care for him. This remarkable episode is not merely a story of service; it is a profound lesson in human dignity, equality, and unconditional love. The humble cottage of Sevagram thus became the setting for one of the greatest demonstrations of humanity in modern history.

“God Himself Has Touched My Wounds”

After the exhausting journey back from Simla, Gandhi went directly to see Parchure Shastri, whose health had deteriorated significantly.

Placing his hand gently on Shastri’s head, Gandhi said with affection:

"Shastriji, I have returned."

A smile spread across the scholar’s face. With deep emotion, he whispered:

"Bapu, it feels as though God Himself has touched my wounds."

For the next three days, Gandhi devoted himself entirely to caring for his friend, once again cleaning and dressing his wounds and offering him comfort.

A Legacy of Love

On 5 September 1945, Parchure Shastri passed away at Sevagram. Yet his memory continues to live on in the "Parchure Kuti" of the Ashram, where every brick seems to speak of compassion, equality, and human dignity.

Reflecting on his passing, Gandhi observed:

“Parchure Shastri taught us that love is the greatest remedy for every wound."

The Message for Humanity

The story of Gandhi and Parchure Shastri reminds us that true greatness is not measured by positions of power or public acclaim. It is revealed in the willingness to bend down, hold another person's hand, and share in their suffering.

The silent revolution that began in Sevagram continues to inspire the world today, teaching us that humanity is at its highest when it embraces the weakest, the forgotten, and the suffering with dignity and love. ◆

The Ungulpable Morsel

Among the great leaders who shaped modern India, Gopal Krishna Gokhale occupies a special place. Though only three years older than Mahatma Gandhi, he passed away at the relatively young age of fifty. Gandhi always regarded Gokhale as his political mentor and guide.

When Gandhi returned to India from South Africa in 1915, Gokhale had already closely observed his remarkable work and achievements abroad. Deeply impressed by Gandhi's commitment to truth, non-violence, broad vision, and humane approach, Gokhale believed that India's future struggle for freedom would find a capable leader in him.

At that time, Gandhi was staying at Shantiniketan, founded by the renowned poet and philosopher Rabindranath Tagore. Tagore had expressed a desire to improve the administration of the Ashram and sought Gandhi's assistance. However, before any plans could materialize, Gandhi received a telegram from Pune carrying the heartbreaking news: "Gokhale is no more." The news deeply shook Gandhi. He immediately left for Pune to pay his respects to the departed leader.

Gokhale had repeatedly urged Gandhi to join the Servants of India Society, the organization he had founded to promote selfless public service. Gandhi had not yet made a final decision. Now, with his mentor gone, he felt that fulfilling Gokhale's wish was his duty. Treating his mentor's desire as a command, Gandhi applied for membership in the Society. But this created an unexpected dilemma.

Many members of the Society admired Gandhi, yet they also understood that he was no ordinary individual. His independent thinking, uncompromising commitment to principles, and powerful personality made him difficult to fit into any established organizational framework. Some members felt that accepting Gandhi into the Society might fundamentally alter its character.

To them, Gandhi was an "ungulpable morsel"- something impossible either to reject or to comfortably absorb.

The Executive Committee found itself in a difficult position. How could they deny membership to Gokhale's foremost disciple? Yet how could they ignore their genuine concerns?

Gandhi quickly sensed their uneasiness.

Rather than allowing the Society to face internal conflict, he chose the path of humility and sacrifice. He voluntarily withdrew his application for membership. In doing so, he relieved the members of their predicament without causing embarrassment to anyone.

However, Gandhi's withdrawal did not mean separation. He continued to maintain warm relations with the Society, participated in its activities whenever possible, and offered guidance and suggestions like an unofficial member.

His respect for Gokhale extended beyond words. On hearing of his mentor's death, Gandhi took a solemn vow to walk barefoot for an entire year as a mark of mourning and reverence. True to his nature, he observed this vow with unwavering discipline.

This episode reveals not only Gandhi's affection for his political mentor but also his extraordinary sensitivity to the feelings of others. Rather than insisting on his rights or status, he chose harmony over recognition and service over position. ◆

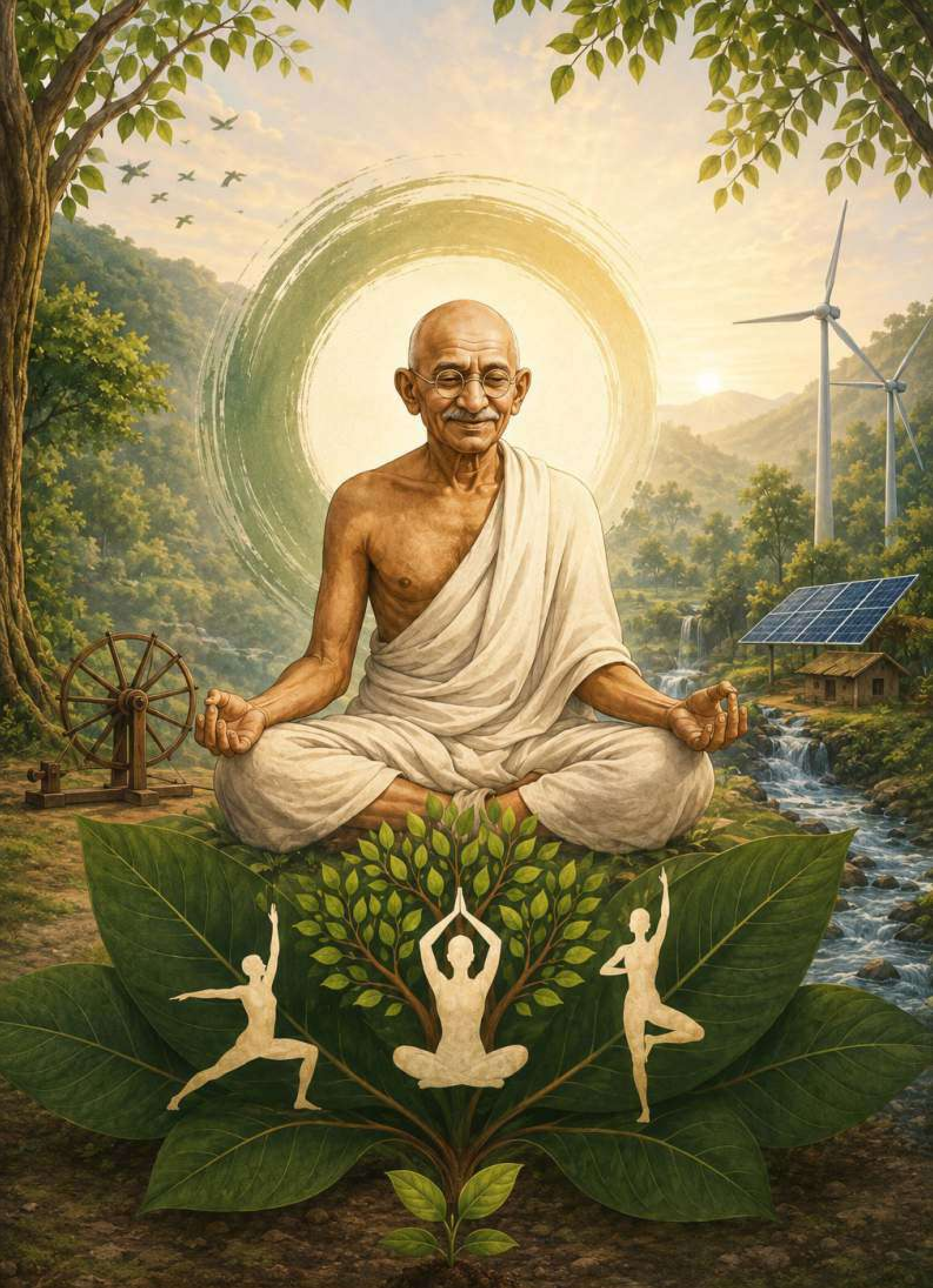

Amara Baapu Chintana Kannada / English Bi-monthly.
RNI Regd.No.KARBIL/2013/48372. Posted at Bangalore PSO, BG-560026. Periodically

ಅಮರ ಬಾಪು ಚಿಂತನ

ಗಾಂಧಿ ದನಿ ದರ್ಪಣ   ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲ ದ್ವೈಮಾಸಿಕ

AMARA BAAPU CHINTANA

Mirror of Gandhi   Kannada & English Bi-Monthly

Regd. Office : Gandhi Bhavan, Kumara Park East, Bangalore-560 001

‘ಅಮರ ಬಾಪು ಚಿಂತನ’ ಇದೀಗ ಹೊಸ ಸ್ವರೂಪದ ಆನ್ಲೈನ್ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ !

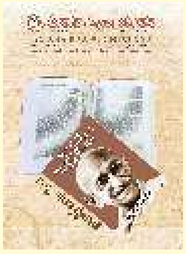

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ‘ಅಮರ ಬಾಪು ಚಿಂತನ’ ಪತ್ರಿಕೆ ಮುದ್ರಣ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಡಿಜಿಟಲ್ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡುತ್ತಿದೆ. 14ನೇ ವರ್ಷದ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಅಂತರ್ಜಾಲದ ಮುಖಾಂತರ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಬದಲಾಗಿರುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಬೆರಳ ತುದಿಯಲ್ಲೆ ಅಂದರೆ www.amarabaapuchintana.org ಕ್ಲಿಕಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪತ್ರಿಕೆ ಸಮಗ್ರ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಓದಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಓದಗರು ಆನ್‌ಲೈನ್ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ನೊಂದಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

Editor-in-Chief :
JEERIGE LOKESH

Advisory Board
- Dr.Wooday P Krishna
- Prof.Mallepuram G.Venkatesh
- H.Krishna

For Details Contact :
94480 42653

For Advertisement :
90356 18076

ಗಾಂಧಿ ಒಂದು | ಶಕ್ತಿ, ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಪ್ರಭಾವ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಅಹಿಂಸಾ ಹೋರಾಟ

ನನ್ನ ಜೀವನವೇ ನನ್ನ ಸಂದೇಶ | My Life is My Message

editor.abc2020@gmail.com   facebook.com/amarabaapuchintana   www.amarabaapuchintana.org

---

ಅಮರ ಬಾಪು ಚಿಂತನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಜೀರಿಗೆ ಲೋಕೇಶ್ ರವರ ಸಾರಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರುತ್ತಿರುವ

ನಂದಿ ವಾಹಿನಿ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಚಾನಲ್

ಸದಭಿರುಚಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರು!

Nandi Vahini Youtube Channel

ಈ ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

* ಸಂಗೀತ ಸಾಗರ
* ಚಿಣ್ಣರ ಲೋಕ
* ನೃತ್ಯ ಸಂಗಮ
* ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ದರ್ಪಣ
* ನಂದಿ ನಳಪಾಕ
* ಕೀರ್ತಿಗೊಂದು ಕಿವಿಮಾತು

#88, Jeerige Building,11th Cross, Sampige Road,
Malleshwaram, Bangalore-560003,
Mob: 94480 42653 | 90190 87050

Scan QR Code

nandivahini1@gmail.com
www.nandivahini.com
www.facebook.com/Nandi Vahini
www.instagram.com/nandivahini
X.com/@NandiVahini

Printed & Published by : JEERIGE LOKESH, Printed at Screen Impressions,
No. 88, 1st floor, Jeerige building, 11th cross, Malleswaram, Bangalore - 560 003
Published at Gandhi Bhavana, Kumara Park East, Bangalore-560001, Editor : JEERIGE LOKESH.